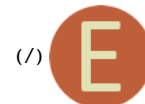

אימגו מגזין מאמרים (/)

כתב עת בנושאי תרבות ותוכן

ההיסטוריה המפחידה של התקשורת

Recommend 0 Share

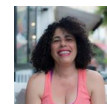
תרבות (/category-140.htm): קטגוריה:

בסוף המאה העשרים, מחשבים אישיים נכנסו לבתים, האינטרנט הפך לתופעה גלובלית ודאגות זהות שודרו באופן נרחב תחת כותרות מצמררות.

23rf stock royaltyמוקור:

Submitted by אביגיל אגלרוב (users-547.htm/) on Wed, 10/07/2015 - 13:16

(users-547.htm/)

reads 2192

קונרד גסנרד, מדען שווייצרי ידוע, היה הראשון שהעלה את אות האזהרה לגבי השפעות עמוס מידע. הוא תאר כיצד העולם המודרני מציף אנשים עם נתונים וכי עודף זה מבלבל ומזיק הן למוח והן לנפש. התקשורת פרסמה את חששותיו בדיווחים על הסיכונים חסרי התקדים של חיים בסביבה דיגיטלית תמידית.

ראוי לציין כי גסנר לא השתמש מעולם בדואר אלקטרוני והיה לגמרי בור בנושאי מחשבים. לא בגלל שהיה טכנופוב אלא משום שנפטר בשנת 1565. אזהרותיו התייחסו למבול לכאורה הבלתי ניתן לניהול הנובע משחרור מידע בדפוס.

הדאגות בנוגע לעומס מידע הן עתיקות כמו המידע עצמו, כשכל דור מדמין מחדש את ההשפעות המסוכנות של הטכנולוגיה על הנפש והמוח. מנקודת מבט היסטורית, מה שפוגע אינו האבולוציה של חששות חברתיות אלא, אלא זהות החששות, העוברות ממאה אחת לאחרת, עד לנקודה שבה הן משתנות מעט מדור לדור, כשהתוויות נותרת זהה.

סוקרטס על ילדים וטכנולוגיה

במקביל לחששות המודרניים הנוגעים לשימוש יתר של ילדים וטכנולוגיה, סוקרטס הזהיר נגד כתיבה, היות ולדבריו היא "יוצרת שכחה בנשמות הילומדים, בגלל שהם לא ישתמשו בזיכרונותיהם". לדבריו, ילדים אינם יכולים להבחין בין מציאות לדמיון, ולכן הורים צריכים לאפשר להם לשמוע אלגוריות בריאות ולא סיפורים דמיוניים, על מנת שהתפתחותם לא תהיה שקרית.

האזהרה הסוקרטית שבה פעמים רבות מאז. הדור המבוגר מזהיר מפני טכנולוגיה חדשה ומבכה את העובדה לפיה החברה מפקירה תקשורת "בריא" באופן גובר מתוך מודעות לנזקים שהוצגו לראשונה.

עומס מידע כגורם מוביל לטירוף

חששות דומים התעוררו במאה ה-18, כשעיתונים הפכו לתופעה נפוצה יותר. המדינאי הצרפתי מאלשרבס מחה נגד אופנת קבלת חדשות מהעמוד המודפס, בטענה שהקוראים מבודדים מבחינה חברתית.

מאות שנים מאוחר יותר, כשאוריינות הפכה להיות חיונית ומורים למדו יותר על סיכונים בריאות הנפש, פורסם מאמר בשנת 1883 בכתב העת הרפואי השבועי 'התברואן', אשר טען כי בתי ספר "מתישים את מוחם של ילדים ופוגעים במערכת העצבים שלהם בלימודים מורכבים ומרובים, ובכך הורסים את גופם במאסר ממושך". מסרי הקהילה הרפואית היו כי מידע מוגזם נחשב כגורם מוביל לטירוף.

כשהרדיו הגיע, התגלה נגע נוסף הקשור לצעירים. תקשורת אלחוטית זו הואשמה בהסחת דעת ילדים מקריאה וירידה בביצועים בבית הספר, שנחשבו עד כה למתאימים ובריאיים. בשנת 1936, מגזין המוסיקה 'גרמפון' דיווח כי ילדים "פיתחו הרגל של חלוקת תשומת לב בין ההכנה המשעממת של מטלות בית הספר לבין ההתרגשות המשכנעת של הרדיו" ותיאר כיצד תוכניות הרדיו הפריעו לאיזון המוחי וליכולת להתרגש.

גם הטלוויזיה גרמה לדאגה נפוצה. היסטוריון המדיה, אלן ווארטלה, צייד כיצד "מתנגדים הביעו חששות לגבי הדרך בה טלוויזיה עלולה לפגוע ברדיו, בשיחה, בקריאה ובדפוס חיים משפחתיים, ולגרום לוולגארציה נוספת של התרבות".

השפעת האינטרנט על החיים

בסוף המאה העשרים, מחשבים אישיים נכנסו לבתים, האינטרנט הפך לתופעה גלובלית ודאגות זהות שודרו באופן נרחב תחת כותרות מצמררות. ה-CNN דיווח כי דואר אלקטרוני מפחית את ה-IQ. הטלגרף דיווח שטוויטר ופייסבוק עלולים לפגוע בערכים מוסריים, ושדור הפייסבוק ומייספייס מונע יצירת קשרים.

הדיילי מייל פרסם מאמר בנוגע לדרך בה "שימוש בפייסבוק עלול להגביר את הסיכון לסרט". לא הוצגו שום ראיות תומכות לבסיס סיפורים אלו, אבל הם יצרו כותרות ברחבי העולם בגלל הפחד החוזר מפני טכנולוגיה חדשה.

חששות אלו הופיעו גם בכתבות רציניות יותר. המאמר המשפיע של ניקולא קאר 'האם גוגל גורם לנו להיות טיפשים?' הציע כי האינטרנט שואב את תשומת הלב ומשבש את החשיבה. המאמר שפורסם בלונדון טיימס "אזהרה: עומס יתר במוח", טען כי טכנולוגיה דיגיטלית פוגעת ביכולת להזדהות.

מאמר שפורסם בניו יורק (/issue-185.htm) טיימס תחת הכותרת "פיתוי הנתונים: האם זה ממכר?" העלה את השאלה האם טכנולוגיה יכולה להיות גורם להפרעת קשב וריכוז. לכל הפרסומים האלו היה דבר אחד במשותף, הם אינם מזכירים כל מחקר על הדרך בה טכנולוגיה דיגיטלית משפיעה על הנפש והמוח.

הם מציעים אנקדוטות על אנשים שמאמינים שכבר אינם יכולים להתרכז, ומצטטים מדענים שביצעו עבודה שולית בנושאים אלו, וזהו. אם המצב באפגניסטן היה נדון באופן דומה, אנשים היו קוראים ארבעת אלפים מילים בכלי תקשורת מרכזיים מבלי לקבל עובדה רלוונטית על המלחמה. ביסוס תזה אינו יכול להתבסס על חוות דעת אישית. הטיעונים חייבים להציג ראיות מדעיות ממשיות.

ממצאי מחקרים

עד כה, מחקרים מראים שאין כל ראיות העולות בקנה מידה אחד עם הסברה לפיה האינטרנט גורם לבעיות נפשיות. אם כבר, הנתונים מראים כי אנשים המשתמשים באתרי רשתות חברתיות נוטים דווקא לחוות חיי חברה טובים ביותר במצבים שאינם מקוונים, ואילו האנשים המשחקים במשחקי מחשב טובים יותר בקליטת מידע ותגובות חברתיות, ללא אובדן דיוק או אימפולסיביות מוגברת. לעומת זאת, הצטברות שנים רבות של ראיות, מצביעה על כך שצפייה מאסיבית בטלוויזיה משפיעה באופן שלילי על הבריאות והיכולת להתרכז.

טכנולוגיות אינן מזיקות, וקיים ויכוח חשוב בתקשורת לגבי הדרך בה התפתחויות חדשות ישפיעו על הגוף והנפש. אבל ההיסטוריה הוכיחה שהשפעות אלו כמעט ואינן ניכרות בשום דבר מלבד המצבים השטחיים ביותר.

במבט לאחור, הוויכוחים לגבי השאלה אם הלימוד מקהה את המוח או אם נזק העיתונים פוגע במרקם החברתי, נראים מוזרים. הילדים של היום ירגישו ללא ספק את אותו הדבר לגבי הטכנולוגיה המפחידה את החברה. לא יעבור זמן רב עד שהם יתחילו בעצמם את המחזור מחדש.

תקשורת (/issue-2490.htm) :תגיות

0 Comments

Sort by Oldest

Add a comment...

Facebook Comments Plugin

Comments

מה בא קודם?

Submitted by לאה (13:51 - 11/01/2015 on Sun, not verified)

הידע או הלימוד?

(reply (/comment/reply/11512/5748

Add new comment

Your name

Subject

* תגובה

CAPTCHA

This question is for testing whether you are a human visitor and to prevent automated spam submissions.

* עונת השנה שבאה אחרי הסתיו